

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 024404 24 U
Tuzla, 04.12.2024. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja, sudija Amira Ferizbegović, uz sudjelovanje zapisničara Nine Stjepanović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije „Transparency International u BiH“ Krfska 64e, 78000 Banja Luka, koga zastupa Srđan Blagovčanin, predsjedavajući Upravnog odbora, protiv rješenja tužene Javna zdravstveno-nastavna ustanova Dom zdravlja „Dr. Mustafa Šehović“ Tuzla, broj 04-73161/23 od 22.12.2023. godine, u upravnoj stvari pristupa informacijama, dana 04.12.2024. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA, pa se osporeno rješenje (bliže navedeno u uvodu presude) i prvostepeno rješenje tuženog Javna zdravstveno-nastavna ustanova Dom zdravlja „Dr. Mustafa Šehović“ Tuzla broj 16-6074-1/23 od 02.11.2023. godine, PONIŠTAVALJU i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Tužena strana dužna je da tužitelju na ime naknade troškova upravnog spora isplati iznos od 200,00 KM, u roku od 30 dana od dana prijema ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog rješenja bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužitelj je dana 24.01.2024. godine ovom sudu, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog nepravilne primjene materijalnog prava, povreda pravila postupka, nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te pogrešnog zaključka u pogledu činjeničnog stanja.

Tužbom se predlaže da Kantonalni sud u Tuzli, postupajući po predmetnoj tužbi, istu uvaži, poništi osporeno rješenje i naloži da se tužitelju omogući slobodan pristup traženim informacijama u cijelosti, na način da mu se informacije dostave na istaknutu poštansku adresu.

Istovremeno tužitelj predlaže da sud obaveže tuženog da snosi troškove upravnog spora i to takse na tužbu i na presudu, u smislu odredbe člana 55. Zakona o upravnim sporovima Federacije Bosne i Hercegovine, u vezi sa odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba je osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, te s tim u vezi odlučne činjenice, dokaze i

podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz sadržaja spisa slijedi: da je osporenim aktom odbijen prigovor tužitelja izjavljen na rješenje tuženog broj 16-6074-1/23 od 02.11.2023. godine, kojim se odobrava pristup informacijama tužitelju pod tačkom 1. i 2. zahtjeva, koja je tražena aktom broj 02-04 (6081) od 20.09.2023. godine, da se tražena dokumentacija pod tačkom 1. zahtjeva dostavlja u prilogu predmetnog rješenja i da se odbija zahtjev za dostavljanje dokumentacije tražene pod tačkom 3. zahtjeva tužitelja.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je tužitelj dana 20.09.2023. godine, tuženom uputio zahtjev za dostavu dokumentacije i to: 1. kopiju važećeg statuta tuženog sa svim izmjenama i dopunama, 2. informaciju o broju kandidata koji su se prijavili i prošli postupak selekcije po Javnom oglasu za izbor i imenovanje direktora tuženog i 3. certifikat o obavljenoj edukaciji iz zdravstvenog menadžmenta za kandidata koji je izabran na poziciju direktora kod tuženog (dokaz da kandidat posjeduje sva tri nivoa edukacije u skladu sa propisima o kontinuiranoj profesionalnoj edukaciji iz zdravstvenog menadžmenta, odnosno završenu specijalizaciju iz zdravstvenog menadžmenta ili završen postdiplomski studij iz zdravstvenog menadžmenta), pozivajući se na odredbe federalnog Zakona o slobodi pristupa informacijama; da je tuženi dana 11.10.2023. godine tužitelju dostavio informaciju, da Kantonalno tužilaštvo TK-a postupa po prijavi u pogledu zakonitosti donošenja statuta kao i postupka izbora i imenovanja direktora tuženog, te navodi, da iz tih razloga nije u mogućnosti dostaviti traženu dokumentaciju; da je tužitelj dana 13.10.2023. godine ponovno uputio zahtjev tuženom da mu se dostavi odluka u formi upravnog akta; da je tuženi dana 21.11.2023. godine donio prvostepeno rješenje u kojem je navedeno da je prvostepeni organ rješavajući po predmetnom zahtjevu zaključio da je isti osnovan u dijelu koji se odnosi na dostavljanje statuta tuženog i podataka o broju kandidata, iz kojih razloga je u smislu odredbe člana 4. federalnog Zakona o slobodi pristupa informacijama, dostavio traženi akt pod tačkom 1. i dostavio informaciju da su se na Javni oglas za izbor i imenovanje direktora kod tuženog prijavila tri kandidata; da zahtjev za dostavljanje dokumentacije pod tačkom 3. zahtjeva, koji se odnosi na certifikate izabranog kandidata za direktora kod tuženog je odbijen, a kao razlog je navedeno da se radi o ličnim podacima, za koje nosilac podataka nije dao odobrenje da se isti obrađuju.

Na temelju iznesenog u skladu sa odredbom člana 4. i člana 14. Zakona o slobodi pristupa informaciji F BiH, te odredbe člana 17. Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH, prvostepeni organ je donio odluku kao u dispozitivu rješenja.

Tužitelj je na navedeno rješenje izjavio žalbu, koju je drugostepeni organ odbio kao neosnovanu, smatrajući da je prvostepeno rješenje u svemu pravilno i zakonito.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da je materijalno pravo u postupku nepravilno primijenjeno, i da je činjenično stanje u pogledu odlučnih činjenica od kojih zavisi zakonito rješavanje ove upravne stvari, nepotpuno i nepravilno utvrđeno.

Naime, iz sadržaja odredbe člana 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH ("Službene novine F BiH", br. 32/01 i 48/11), vidljivo je da svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a da svaki javni organ ima obavezu da te informacije saopći i da pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom.

Dalje, u odredbama članova 5., 6., 7., i 8. istog Zakona propisani su izuzeci.

S druge strane odredbama člana 207., i člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98, 48/99 i 61/22), propisano je šta sve treba da sadrži obrazloženje rješenja, pa između ostalog, i razloge koji, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar, kao i da upravni organ treba da izloži razloge, kojima se pri donošenju rješenja rukovodio.

Isto tako, u rješenju u kojem se postupa po žalbi, u obrazloženju drugostepenog rješenja moraju se ocijeniti i svi navodi žalbe, ali ako je već prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja pravilno ocijenio navode koji se u žalbi iznose, drugostepeni organ se može u svom rješenju samo pozvati na razloge iznesene u prvostepenom rješenju.

U konkretnom slučaju prvostepeni organ u dispozitivu rješenja iznosi da odobrava pristup informacijama tužitelju pod tačkom 1., 2., i odbija pod tačkom 3. zahtjeva, mada te zahtjeve u obrazloženju rješenja nije tako složio po tačkama niti opisao.

U sadržaju obrazloženja prvostepenog rješenja tuženi ponavlja navode iz dispozitiva rješenja (da je osnovan zahtjev u dijelu koji se odnosi na dostavljanje statuta tuženog i isti dostavlja u prilogu rješenja, kao i u pogledu informacije o broju kandidata koji su se prijavili na javni oglas za izbor i imenovanje direktora kod tuženog i daje informaciju da ih je bilo tri, ali i da odbija dati informaciju koja se odnosi na certifikate izabranog kandidata za direktora), ali ne daje pravilno i zakonito obrazloženje za takvo utvrđenje.

Naime, prvostepeni organ je rješenjem odbio zahtjev tužitelja pod tačkom 3. koji se odnosi na certifikate izabranog kandidata za direktora kod tuženog, iz razloga što se radi o ličnim podacima, za koje nosilac podataka nije dao odobrenje da se isti obrađuju, a pri tome nije utvrđivao niti utvrdio ni jednu činjenicu, niti proveo ni jedan dokaz u vezi sa tim utvrđenjem i odredbom člana 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, kojim su propisani izuzeci kod zaštite privatnosti gdje je navedeno, „da nadležni javni organ utvrđuje izuzetak od saopćavanja tražene informacije, ako osnovano utvrdi da informacija uključuje lične interese koji se odnose na privatnost trećeg lica“.

Stoga, po mišljenju suda, drugostepeni organ nije mogao prihvatiti takvo prvostepeno rješenje kao pravilno i zakonito

Međutim, i tuženi u drugostepenom rješenju nije obrazložio razloge zbog kojih davanje informacije uključuje lične interese, koji se odnose na privatnost treće osobe, a zatim je postupajući po žalbi, u obrazloženju drugostepenog rješenja postupio, suprotno odredbi člana člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku i nije cijenio sve navode žalbe, koje navode ni prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja nije pravilno ocijenio, a koji su kasnije izneseni u žalbi.

S tim u vezi sud ističe, da je tužitelj u prigovoru istakao više žalbenih navoda: da je prvostepeni organ prekršio više odredaba Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH i to, član 14. stav 1., jer nije razmotrio sve činjenice i okolnosti od značaja za rješavanje zahtjeva, član 14. stav 3., jer u odluci nije naveden zakonski osnov za status izuzeća informacije u smislu navedenog Zakona, uključujući sva materijalna pitanja važna za donošenje odluke i uzimajući u obzir faktor javnog interesa, kao i da prvostepeni organ, u situaciji kada je odbio pristup informaciji, nije sproveo test javnog interesa u skladu sa odredbom člana 9., da nisu uzete u obzir ni odredbe članova 10., i 25. stav 3., kao i da je prekršen član 4. istog Zakona.

Tuženi u osporenom aktu nije odgovorio ni na jedan navedeni žalbeni razlog tužitelja.

Stoga, po mišljenju suda, ovi propusti prvostepenog i drugostepenog organa predstavljaju nedostatke koji sprečavaju ocjenu zakonitosti osporenog i prvostepenog akta, zbog kojeg se isti moraju poništiti, kako bi se u ponovnom postupku utvrdile sve relevantne činjenice za zakonito odlučivanje, budući da je odredbama člana 12. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima propisano da se upravni akt može pobijati, ako sadrži takve nedostatke koji sprečavaju ocjenu njegove zakonitosti ili nedostatke koji ga čine ništavnim.

Na kraju, sud napominje, da nije mogao donijeti odluku po prijedlogu tužitelja, da se naloži tuženoj strani, da tužitelju omogući slobodan pristup traženim informacijama u cijelosti.

Ovo iz razloga što prvostepeni organ, a kasnije i tuženi, nisu utvrđivali niti utvrdili činjenice koje su od važnosti za donošenje takve odluke.

S obzirom na izloženo valjalo je, primjenom odredaba člana 12. stav 1. tačka 1. 2. i 4., člana 28. stav 4. i člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05), odlučiti kao u izreci presude.

U skladu sa odredbama člana 57. Zakona o upravnim sporovima, u ponovnom postupku prvostepeni organ, dužan je bez odgode otkloniti nedostatke na koje se ukazuje ovom presudom, nakon čega će, vodeći računa o pravilnoj primjeni materijalnog prava, kao i pravnim shvatanjima i uputama sadržanim u presudi, donijeti novo, na zakonu zasnovano rješenje, koje će obrazložiti u smislu odredaba člana 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Odluka o troškovima upravnog spora zasnovana je na odredbama člana 55. Zakona o upravnim sporovima, u vezi sa članom 386. stav 1. i 387. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije BiH" broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), a odnosi se na troškove sudske takse na tužbu i presudu, što po odredbama tarifnog broja 22. stav 1. i 23. stav 1. tačka b) Tarife sudskih taksi koja čini sastavni dio Zakona o sudskim taksama ("Službene novine Tuzlanskog kantona" broj 5/09, 4/10 i 9/12), iznosi po 100,00 KM, što sve ukupno iznosi 200,00 KM.

Z a p i s n i č a r:
Nina Stjepanović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude može se podnijeti žalba.

S u d i j a:
Amira Ferizbegović, s.r.

IAČKOSI PREPIŠA OVDJEKAVA...
Predsjednik...
Sudija

Ovlašteni radnik suda